

Forhandling

Eyvind Vesselbo (V):

Det er en mærkedag i dag. Det er en mærkedag, når man kan stå med et lovforslag med så mange vigtige ændringer, som tilfældet er med det her lovforslag.

Man kunne egentlig godt sige, at det lovforslag, der ligger her, kunne have en overskrift, som hed: »Friheden er på vej«. For det lovforslag her gør nemlig op med mange års centralistisk regeltyranni, hvor mennesker er kommet i klemme i ganske uforståelige afgørelser med henvisning til reglerne i planloven. Det bliver nu i langt højere grad decentrale beslutninger, som vil være afgørende i lokalplanlægningen.

Kl. 18.55

Med dette lovforslag vil den elitære, centralistiske miljøpolitik lide endnu et alvorligt knæk, og det vil ligesom en række andre initiativer på miljøområdet være et tydeligt tegn på, at nye tider er på vej i miljøpolitikken.

Overordnet medfører lovforslaget nemlig, at det fremover vil være kommunerne, som overtager landzonekompetencen, og samtidig ændres detailhandelsreglerne, således at der gives større kompetence og frihed til kommunerne.

Vedrørende planlovens landzoneregler foreslås følgende lempelser: at der kan opføres aftægts- og medhjælperboliger på en landbrugsjendom, at overflødige landbrugsbygninger uden tilladelse kan anvendes til en bolig og mindre butikker, at der bliver mulighed for at udvikle mindre virksomheder i det åbne land uden tilladelse, og at der bliver bedre mulighed for at placere gylletanke ude på landet.

Vedrørende planlovens detailhandelsregler foreslås følgende lempelser vedrørende kommunernes kompetence: Kommunerne afgrænser alle områder til butikker, kommunen fastsætter rammer for vækst i bymidten, kommunen udlægger nye lokale butiksområder, kommunen placerer butikker indtil 3.000 m² for dagligvarer og 1.500 m² for udvalgsvarer, og kommunen placerer butikker til særlig pladskrævende varegrupper, bl.a. møbler og køkkenelementer.

Venstre har siden 1993 fremsat forslag om en regelforenkling inden for miljøområdet, men gang på gang er de blevet nedstemt af den nuværende opposition. Det har betydet et stadig stigende bureaukrati på miljøområdet, et bureaukrati, som har efterladt mange familier og virksomheder tilbage med frustrationen over at være blevet ofre i et urimeligt og uforståeligt re-

geltyranni. Det er det, som dette lovforslag vil gøre effektivt op med. Derfor støtter Venstre det med stor tilfredshed.

Med dette lovforslag er vi ved endnu et markant vendepunkt i miljøpolitikken. Vi skal have gjort op med den mistillid til de lokale myndigheder og til borgerne, som har domineret den danske miljøpolitik i de sidste 9 år. Vi skal have bragt tilliden tilbage i forholdet mellem miljøpolitikkerne og befolkningen. Dette lovforslag er et vigtigt skridt på vejen.

Den stigende centralisering af den miljøpolitik, som har karakteriseret den tidligere regerings politik i de seneste 9 år, har ganske tydeligt skadet den folkelige opbakning til den førte miljøpolitik. Dette er sket, i takt med at ansvaret er taget fra borgerne.

Det har samtidig medført en generel mistillid til en række af de initiativer, som er blevet ført på miljøområdet. Miljøet har brug for en folkelig opbakning. Derfor skal politikken være forståelig, så befolkningen ikke oplever, at beslutningerne bliver trukket ned over hovedet på dem, uden at de har haft indflydelse. Det er nemlig en fejlslutning at tro, at miljøet vinder ved stive regler og formynderisk virke.

Miljøet vinder derimod ved, at man gennem dialog og medindflydelse inddrager borgerne og de lokale politikere i de beslutninger, som lige netop vedrører dem, og det er jo det, der netop er lagt op til i dette lovforslag: større frihed til den enkelte, større frihed til selv at bestemme over sin egen ejendom, færre restriktioner og mere tillid til, at de, der befinder sig i lokalmiljøet, og som derfor er bedst til at træffe beslutninger om lokalsamfundets udvikling, også kommer til at gøre det.

Det har altid været svært for mig at forstå, at det skulle forholde sig sådan, at de, der lever i naturen og bor i lokalsamfundet landet over, skulle være så onde, at de havde en skjult dagsorden, som gik ud på netop at ødelægge naturen, og at det skulle være lige netop dér, hvor de selv bor. Det skal man have en meget speciel tankegang for at påstå, men det er jo netop det, der ligger bag ønsket om at centralisere beslutningerne på miljøområdet. Man har ikke haft tillid til, at befolkningen selv har kunnet tage vare på naturen og miljøet. Det er, som om man siger, »vi, der sidder længst væk, ved, hvad der er bedst for dig og naturen netop i dit nærområde«. Det har været parolen i de sidste 9 år.

Det er derfor, jeg startede mit indlæg med at sige, at det egentlig godt kunne have haft over-